

fie târât de asinul speriat. Părintele Gherasim îl mângâie pe greabăn și-i vorbește cu voce blândă: „Nu te speria Zev, leul va fi de azi păstorul tău”. Leul adulmecă asinul și-l urmă apoi pe stareț care ieșise pe poartă trăgând animalul de căpăstru. Porniră toți trei pe cărarea pietruită ce mergea paralel cu Iordanul. Monahul în mijloc, de-o parte asinul tresărind la fiecare sunet scos de leu, iar de cealaltă parte leul, pășind netulburat și adulmecând sălbăticia în care se scufundau. Fântâna pe care o căutau se găsea la câteva sute de pași de mănăstire. Buza circu-

În prima duminică a Postului Mare, în primele ceasuri ale dimineții, părintele Gherasim, starețul unei mici mănăstiri zidite pe malul râului Iordan, aproape de orașul Ierihon, pășea grăbit prin iarba înaltă, care creștea printre stâncile calcaroase împrăștiate pe malul drept al Iordanului. După o rânduială demult statornicită, în dimineața aceea, foarte devreme, slujise cu toată obștea mănăstirii Sfânta Liturghie, se împărtășiseră cu Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos, se îmbrățișară și-și cerură iertare unii altora și întăriți cu binecuvântarea starețului se împrăștiaseră care încotro prin pustietățile de dincolo de Iordan, unde aveau să-și petreacă toate zilele de post până la Dumini-ca Stâlpărilor. Urmau să se întoarcă cu toții în mănăstire și să rămână în obște, petrecând în nevoie toată Săptămâna Patimilor, după care să prăznuiască cu bucurie slăvita Înviere a Domnului.

